23. szám

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE 2024. március 8., péntek

Tartalomjegyzék

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a kollektív befektetési formák befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló 78/2014. (III. 14.) Korm. rendelet módosításáról szóló 55/2024. (III. 7.) Korm. rendelethez

276

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a kollektív befektetési formák befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló 78/2014. (III. 14.) Korm. rendelet módosításáról szóló 55/2024. (III. 7.) Korm. rendelethez

A kormányrendelet-tervezet indokolását az Indokolások Tárában – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján – szükséges közzétenni.

A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény rendelkezik arról, hogy a befektetési alapok elsődleges eszközkategória alapján is kategorizálhatóak. A tervezet célja ennek a portfólióalapú kategorizálásnak a bevezetése a befektetési alapokra vonatkozóan. Elsődleges eszközkategória alapján a befektetési alapok 4 csoportba sorolhatóak: 1. értékpapíralapba, 2. vegyes alapba, 3. ingatlanalapba vagy 4. kockázati tőkealapba és magántőkealapba.

Az elsődleges eszközkategórián belül a befektetési alapok többféle típusba sorolhatóak. Hangsúlyozandó, hogy a most megnevezett befektetésialap-típusok túlnyomórészt a szektorban megjelenő palettát jelenítik meg. A mostani gyakorlatot lekövetve, a tisztán eszközalapú kategóriák (pl. kötvény, részvény, ingatlan) mellett megtalálhatóak az egyéb befektetési célt és struktúrát megjelenítő alapok is (pl. tőkevédett, indexkövető, alapok alapja). Teljesen új típusként az ún. unikális alap jelenik meg a szabályozásban, amely a pénzpiaci alapok termékskáláját felhasználva, ámde hosszabb futamidejű értékpapírokra fókuszál. Az alaptípusokhoz kapcsolódóan szükségessé vált a lehetséges eszközkategóriák pontos feltüntetése, a megengedhető portfólióelemek bizonyos korlátok közé szorítása. Az alaptípusok közötti választás – az említett előírások figyelembevételével – az alapkezelő/ letétkezelő döntése, és a választott befektetési alap típusának nevét a jövőben mindenképpen kötelező lesz feltüntetni az alap nevében. Ez egyértelműen beazonosítja a választott kategóriát.

Ezen túlmenően, az alapkezelő az alap nevében egyéb alkategóriát is feltüntethet választása szerint. Az alkategória a piaci szereplők által ma is használt és széles körben ismert elnevezés lehet, és pl. földrajzi, futamidő-hosszúsági, időjárási vagy szektorális megjelölést tartalmazhat, de egyébként típusként használt nevet is használhat kiegészítő információként. A tervezet valamennyi típus esetében meghatározza a befektetési limiteket az egyes eszköztípusok vonatkozásában, külön láttató szabályként hangsúlyozva azt, hogy az egyéb eszköz kategóriába a fő kategóriaképző eszköz is beletartozhat, így kivételesen azzal a fő limitet is akár átlépve az egyéb eszköz mértékéig. A limitek kapcsán fontos szabályozás, hogy az ún. alternatív befektetési alapok esetében – ide nem értve a részvényalapokat, az indexkövető alapokat és az alapok alapját – a megengedett eszközök max. 70%-a tartható kollektív befektetési értékpapírban. E szabályozás pénzügyi stabilitási szempontok figyelembevételével került kialakításra.

Az állampapír egy olyan befektetési elem, amely a stabilitást segíti elő, és a gazdaságot erősíti, ezzel áttételesen hat az összes többi befektetésre is, így fontos, hogy megjelenjen az alapok eszközei között ez az elem fixen. Ugyanakkor a diverzifikáltság időben is fontos, így az 5%-nyi állampapír tartáson túl a befektetési alap eszközeinek további legalább 3% értékben rövid lejáratú állampapírban kell tartania. A típusok és a hozzá kapcsolódó limitek meghatározása egy tisztább, áttekinthetőbb struktúrát eredményez; a megnövekedett transzparencia pedig a befektetők számára is előnyös, így a szabályozás a fogyasztóvédelem erősödésével is jár. Az egyértelmű kategorizálás fokozza az összehasonlíthatóságot is.

Az új rendelkezések a zártkörű alapokat és belépési korlátos nyilvános ingatlanalapokat nem érintik, hiszen itt fogyasztóvédelmi szempontok nem érvényesülnek, ezen alapok esetében egy rendkívül szűk befektetői célcsoportról van szó.

Fenntartva a korábbi veszélyhelyzeti szabályozás [egyes befektetési alapok befektetési szabályairól szóló 156/2023. (IV. 27.) Korm. rendelet] egy elemét, a legalább 80%-ban külföldi értékpapírba fektető értékpapíralapok mentesülnek a fent meghatározott korlátok alól, hiszen ebben az esetben nem a hazai kibocsátású és forgalmazású papírok alkotják a portfóliók jelentős részét.

A korábbi szabályok a módosítás mentén némileg korszerűsítésre, illetve pontosításra kerültek.

Egyértelműsítésre került, hogy az ingatlanalapok nem bocsáthatnak ki kötvényt.

A vegyes alap befektetési szabályai – tekintettel arra, hogy a portfóliójában ingatlanok is szerepelnek – sok esetben osztják az ingatlanalapok jogi sorsát, azonban néhány rendelkezés konkrét elhatárolást eredményez, pl. vegyes alap jogosult kötvényt kibocsátani.

A befektetési alapokra vonatkozó új szabályok 2024. július 1-től lépnek hatályba. Segítendő a nagyívű átalakulást, a piaci szereplők további két hónapot kapnak a megfelelésre. Ugyanakkor az átalakulás eljárási határidejére is tekintettel kell lenni a határidők figyelembevételekor, így a befektetési alapkezelők, illetve a letétkezelők kötelesek minden intézkedést megtenni 2024. július 1-ig, hogy az új keretrendszernek 2024. szeptember 1-től megfeleljenek.